

Vapenlag (1973:1176)

Författningen är upphävd, se Fakta & Historik.

[\[Fakta & Historik\]](#)

Inledande bestämmelser

1 § Med skjutvapen förstås i denna lag ett vapen med vilket kulor, hagel, harpuner eller andra projektiler kan skjutas ut med hjälp av krutladdning, kolsyreladdning, komprimerad luft eller något annat liknande utskjutningsmedel.

Vad som sägs om skjutvapen gäller även

1. apparater eller anordningar som beträffande verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,
2. obrukbara vapen, som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,
3. start- eller signalvapen som laddas med patroner,
4. armborst,
5. tårgasanordningar,
6. slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,
7. apparater och anordningar som är konstruerade för att med elektrisk ström bedöva en person eller tillfoga honom smärta och som är avsedda att bäras i handen och
8. anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

Regeringen bemyndigas att föreskriva att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen skall tillämpas även i fråga om andra föremål som är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet. Lag (1991:1181).

2 § Lagen gäller inte

1. salutkanoner eller sådana skjutvapen som har tillverkats före år 1890 och som inte är avsedda för gastäta enhetspatroner,
2. bultpistoler som är avsedda för byggnadsarbete,
3. andra arbetsverktyg som är avsedda för slakt eller för industriellt eller liknande bruk, och
4. skjutapparater som är avsedda för livräddning eller något annat liknande ändamål. Lag (1991:1181).

3 § Med ammunition förstås i denna lag patroner och projektiler till handvapen som lagen tillämpas på samt tändhattar och andra tändmedel till sådana patroner och projektiler.

Bestämmelser om ammunition som är att hänföra till explosiva varor eller som innehåller gift finns även i lagen ([1988:868](#)) om brandfarliga och explosiva varor och i lagen ([1985:426](#)) om kemiska produkter. Lag (1991:1181).

4 § Med undantag för bestämmelserna i 26, 32, 33 och 40 §§ gäller lagen inte

1. hagel och andra massiva kulor,
2. projektiler, avsedda för armborst, luft-, fjäder- eller harpunvapen,
3. kolsyrepatroner,
4. patronhylsor utan tändhatt avsedda för handvapen som lagen tillämpas på, samt

5. patroner avsedda för start- eller signalvapen. Lag (1991:1181).

Allmänna bestämmelser

5 § Utan tillstånd enligt denna lag får inte någon

1. inneha skjutvapen,
2. införa skjutvapen eller ammunition till Sverige, eller
3. driva handel med skjutvapen.

Om ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen, som är avsett för målskjutning, eller ett harpunvapen har en i förhållande till andra jämförliga skjutvapen begränsad effekt skall första stycket inte tillämpas på vapnet. En en skild person får dock inte utan tillstånd inneha, införa till Sverige eller driva handel med sådana vapen, om han inte har fyllt arton år .

Första stycket 1 gäller inte i fråga om verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3--4 §§ lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Första stycket 2 gäller inte i fråga om den som har tillstånd att tillverka eller tillhandahålla motsvarande materiel enligt 3 eller 4 § samma lag. Första stycket 3 gäller inte i fråga om verksamhet som avses i 4 § samma lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att föreskriva undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen.

Bestämmelser om ytterligare undantag i vissa fall från skyldigheten att ha tillstånd finns i 13, 16, 21, 22, 25, 25 a, 26 och 45 §§. Lag (1992:1302).

6 § Skjutvapen eller ammunition får inte överlåtas eller upplåtas till någon annan än den som är berättigad att inneha vapnet eller ammunitionen, om inte annat följer av 13, 22, 25, 25 a, 26 eller 45 §. Lag (1991:1181).

7 § Polismyndigheten prövar fråga om tillstånd enligt denna lag.

Tillstånd att inneha skjutvapen m. m.

8 § Tillstånd att inneha skjutvapen får meddelas

1. enskilda personer,
2. skytteförbund, skyttekretsar eller skytteföreningar som tillhör det frivilliga, statligt kontrollerade skytteväsendet, och
3. huvudmän för museer för vapen som skall ingå i samlingarna, om museet i fråga får statsbidrag enligt särskilda föreskrifter eller om museet ägs av en kommun eller en landstingskommun eller av en stiftelse som står under länsstyrelsens tillsyn.

Auktoriserade bevakningsföretag får meddelas tillstånd att inneha vapen för utlåning till företagets väktare i samband med bevakningsuppdrag som kräver beväpning. Utlåning får ske endast till den som har meddelats särskilt tillstånd att som lån inneha sådant vapen med ammunition.

Regeringen bemyndigas att föreskriva att andra sammanslutningar än de som anges i första stycket får ges tillstånd att inneha skjutvapen. Lag (1991:1181).

9 § En enskild person får meddelas tillstånd att inneha ett skjutvapen endast om han har behov av vapnet. Tillstånd att inneha ett skjutvapen som huvudsakligen har prydnadsvärde, samlarvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden, får meddelas även för andra ändamål än skjutning. I sådant fall får vapnet inte användas till skjutning.

Tillstånd får meddelas endast om det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att inneha pistol eller annat enhandsvapen eller kulsprutepistol eller annat helautomatiskt vapen får meddelas endast om det finns synnerliga skäl. Detta gäller dock inte start- eller signalvapen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om krav i fråga om skjutskicklighet, utbildning, ålder samt de villkor i övrigt som skall vara uppfyllda för tillstånd till innehav av skjutvapen. Lag (1991:1181).

10 § Tillstånd att inneha skjutvapen skall meddelas för särskilt angivet ändamål. Tillståndet får förenas med villkor att vapnet skall förvaras på visst sätt eller att vapnet skall göras varaktigt obrukbart. Tillståndet får tidsbegränsas om det med hänsyn till särskilda omständigheter kan förutses att behovet av vapnet inte kommer att bli varaktigt. Lag (1991:1181).

11 § Om tillstånd att inneha skjutvapen meddelas någon som ännu inte förvärvat ett sådant vapen gäller tillståndet endast under förutsättning att förvärv sker inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som tillståndsmyndigheten bestämmer i det enskilda fallet. Lag (1991:1181).

Innehav och överlåtelse av ammunition

12 § Den som har tillstånd att inneha visst vapen för skjutning får även inneha ammunition till vapnet.

Tillstånd att inneha ammunition i annat fall än som sägs i första stycket får meddelas enskilda personer samt sammanslutningar och huvudmän för museer.

Tillstånd som avses i andra stycket får meddelas endast om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Sådant tillstånd gäller endast under förutsättning att förvärv sker inom ett år eller den längre tid som tillståndsmyndigheten bestämmer i det enskilda fallet. Lag (1991:1181).

13 § Ammunition får överlåtas till sammanslutningar som avses i 8 § eller den som enligt 12 § har rätt eller tillstånd att inneha ammunition.

Ammunition får dessutom överlåtas i följande fall.

1. Deltagare i jakt får till annan deltagare för användning under jakten överlåta ammunition till vapen som denne är berättigad att inneha.

2. Vid tillfällig upplåtelse av skjutvapen enligt 22 § får upplåtaren

även överlåta den ammunition till vapnet som låntagaren i varje särskilt fall kan antas behöva.

3. Sammanslutning som avses i 8 § får till egna medlemmar eller till medlemmar av andra sammanslutningar av detta slag överlåta ammunition att användas vid övning eller tävlingsskjutning som äger rum under en sådan sammanslutnings kontroll.

Ammunition får vidare överlåtas genom ombud till den som är berättigad att inneha viss typ av ammunition under förutsättning att ombudet har eget vapen- tillstånd. Lag (1991:1181).

Tillstånd till införsel av skjutvapen eller ammunition

14 § I fråga om tillstånd till införsel av skjutvapen gäller i tillämpliga delar 8--10 §§.

Tillstånd att införa ammunition får meddelas den som har rätt att inneha ammunition i Sverige.

Tillstånd som avses i andra stycket får meddelas endast om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Lag (1991:1181).

15 § Tillstånd till införsel av skjutvapen eller ammunition medför rätt att under den tid och för det ändamål som särskilt anges i tillståndet i Sverige inneha den egendom som införts hit med stöd av tillståndet. Tillstånd till införsel gäller endast under förutsättning att införseln sker inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som tillståndsmyndigheten bestämmer i det enskilda fallet. Lag (1991:1181).

16 § Införsel av skjutvapen eller ammunition får ske utan särskilt tillstånd i följande fall.

1. En enskild person får införa skjutvapen, som han är berättigad att i Sverige inneha för personligt bruk, samt ammunition som behörigen har förvärvat i Sverige. Vad som har sagts nu skall också tillämpas på samman- slutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som avses i 8 §.

2. För tillfällig användning vid jakt eller tävling i Sverige får svenska, danska, finska eller norska medborgare, som inte är fast bosatta i Sverige, införa jakt- eller tävlingsskjutvapen med tillhörande ammunition från Danmark, Finland eller Norge. Vapnet och ammunitionen får i sådant fall utan tillstånd innehas i Sverige av den som har infört egendomen under högst tre månader från införseldagen.

Skjutvapen och ammunition får inte tas om hand på sätt som avses i 8 § första stycket tullagen ([1987:1065](#)) av annan än den som har tillstånd att införa sådana varor och inte heller utan medgivande av länsstyrelse förvaras på tullager eller i frihamn. I övrigt gäller lagen ([1973:980](#)) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m. m. Lag (1991:1181).

17 § Skjutvapen och ammunition, som en resande medfört till Sverige för personligt bruk men inte varit berättigad att införa, får åter utföras, om egendomen i behörig ordning anmälts för

tullmyndighet. Om inte egen- domen återutförs inom fyra månader efter sådan anmälan eller den längre tid därefter som generaltullstyrelsen, eller efter styrelsens bestämmande annan tullmyndighet i det enskilda fallet bestämmer, tillfaller egendomen staten. I sådant fall skall egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad. Lag (1991:1181).

Handel med skjutvapen

18 § Tillstånd att driva handel med skjutvapen får meddelas den som är berättigad att driva handel i allmänhet och som har de kunskaper som behövs samt har gjort sig känd för ordentlighet och pålitlighet. Tillstånd får meddelas endast för handel som skall bedrivas yrkesmässigt.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och om vad som i övrigt skall gälla vid handel med skjutvapen. Lag (1991:1181).

19 § Tillstånd som avses i 18 § medför rätt att inneha skjutvapen. Tillståndet får dock begränsas till att omfatta endast vissa typer av skjutvapen eller endast ett visst antal skjutvapen åt gången. Tillståndet får även förenas med villkor om att vapnen skall förvaras på visst sätt. Lag (1991:1181).

20 § Utan hinder av 14 § får den som är berättigad att driva handel med skjutvapen meddelas tillstånd att till Sverige införa sådana skjutvapen som omfattas av hans handelstillstånd. Lag (1991:1181).

Vapen i dödsbo och konkursbo

21 § Skjutvapen som ingår i dödsbo eller konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

1. vapnet har överlåtits till någon som är berättigad att inneha det,
2. vapnet skall överlämnas enligt 28 eller, i fråga om dödsbo, 35 §, eller
3. i fråga om konkursbo, konkursen har avslutats. Lag (1991:1181).

Utlåning av skjutvapen

22 § Den som är berättigad att inneha skjutvapen får tillfälligt låna ut vapnet till någon annan under följande villkor.

1. Vapnet får lånas ut endast för kortare tid, högst två veckor.
2. Vapnet får lånas ut endast för samma ändamål som innehavarens tillstånd avser.
3. Låntagaren skall ha fyllt arton år. Vapen får dock lånas ut till den som är under arton år, om
 - a) vapnet skall användas vid övning eller tävling som äger rum under kontroll av en sådan sammanslutning som avses i 8 §,
 - b) vapnet skall innehas och användas under upplåtarens uppsikt och det är fråga om annat vapen än enhandsvapen eller helautomatiskt vapen samt låntagaren har fyllt femton år,

c) utlåningen avser sådant kolsyre-, luft- eller fjädervapen som avses i 5 § andra stycket och vapnet skall innehas och användas under upplåtarens uppsikt, eller

d) utlåningen avser start- eller signalvapen för användning vid idrottstävling eller idrottsträning.

4. Pistoler, andra enhandsvapen, kulsprutepistoler och andra helautomatiska vapen får lånas ut endast för användning i upplåtarens närvaro eller för övning eller tävling som äger rum under kontroll av en sådan sammanslutning som avses i 8 §, om inte låntagaren själv är berättigad att inneha ett vapen av samma typ. Detta gäller inte i fråga om start- eller signalvapen.

5. Om det för att en enskild skall få tillstånd att inneha ett visst slag av skjutvapen enligt särskilda föreskrifter krävs att han skall ha avlagt skytte- prov eller genomgått viss utbildning eller på annat sätt visat att han är lämplig att inneha vapnet, får ett sådant vapen lånas ut endast till den som uppfyller samma krav. Vad nu sagts gäller dock ej när vapnet skall användas enbart för provskjutning, övning eller tävling på skjutbana. Det gäller inte heller när vapnet används vid jakt under förutsättning att det innehas under upplåtarens omedelbara kontroll.

6. En vapenhandlare får till en spekulant, som fyllt arton år, för prov- skjutning på skjutbana låna ut vapen under de förutsättningar som anges i 4. Vapenhandlaren får därvid anlita någon annan person som har godkänts av polis- myndigheten att närvara vid provskjutning.

Den som med stöd av denna paragraf lånar ut skjutvapen till någon som är fast bosatt i en stat som har tillträtt den europeiska konventionen d. 28 juni 1978 om kontroll av enskilda personers införskaffande och innehav av skjutvapen (den europeiska vapenkonventionen), skall omedelbart anmäla utlåningen till polismyndigheten, om inte vapnet skall innehas och användas av låntagaren endast inom Sverige.

Regeringen bemyndigas att föreskriva undantag från anmälningsskyldigheten för vissa typer av vapen. Lag (1991:1181).

23 § Skjutvapen får inte lånas ut enligt 22 § till den som har fått något skjutvapen förklarad förverkat eller tillstånd till innehav av skjutvapen återkallat enligt 29 §, om inte låntagaren är berättigad att inneha ett vapen av den typ som lånet avser. Vad som har sagts nu hindrar dock inte att ett vapen efter särskilt tillstånd av polismyndigheten lånas ut för övning eller tävling som äger rum under kontroll av sådan sammanslutning som avses i 8 §.

Ett skjutvapen får inte lånas ut till den som kan antas komma att missbruka vapnet. Lag (1991:1181).

Ändring, reparation och skrotning av skjutvapen

24 § Den som är berättigad att inneha ett skjutvapen får inte utan nytt tillstånd till innehav vidta åtgärder med vapnet som innebär att det därefter till funktions- eller verkningsgrad kommer att vara fråga om ett väsentligt annorlunda vapen. Detta gäller inte den som har

tillstånd att driva handel med vapen om det ändrade vapnet omfattas av tillståndet.

Vid reparation av skjutvapen får en försliten eller på annat sätt oanvändbar vapendel av det slag som avses i 1 § andra stycket 6 bytas ut mot en ny likadan vapendel utan särskilt tillstånd. Lag (1991:1181).

25 § För reparation eller översyn får skjutvapen lämnas till och tillfälligt innehas av

1. den som är berättigad att driva handel med sådana vapen,
2. den som med tillämpning av 22 § 3 och 4 samt 23 § skulle vara berättigad att låna och självständigt handha vapnet eller
3. den som av polismyndighet har godkänts att ta emot vapen för reparation eller översyn. Lag (1991:1181).

25 a § För skrotning får skjutvapen lämnas till och tillfälligt innehas av

1. den som är berättigad att driva handel med sådana vapen,
2. den som av polismyndighet har godkänts att ta emot vapen för reparation eller översyn eller
3. den som av polismyndighet har godkänts att ta emot vapen för skrotning.

Den som enligt första stycket har lämnat ett vapen för skrotning skall senast inom en månad därefter anmäla detta till polismyndigheten. Till anmälan skall fogas tillståndsbeviset, om det finns i behåll, och intyg av mottagaren, om att han tagit emot vapnet för skrotning. Lag (1991:1181).

25 b § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om vad som i övrigt skall iakttas vid ändring, reparation och skrotning av skjutvapen. Lag (1991:1181).

Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition m.m.

26 § Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte är fara för att någon obehörig kommer åt den.

Skjutvapen och ammunition skall förvaras under säkert lås eller på annat lika betryggande sätt. Om förvaringen inte sker i säkerhetsskåp eller i annat lika säkert förvaringsutrymme skall, om detta är möjligt utan avsevärd svårighet, en vapendel tas bort från vapnet så att det inte kan användas. Vapen, vapendel och ammunition skall förvaras var för sig. Vad som har sagts nu gäller inte i fråga om start- eller signalvapen och ammunition avsedd för sådana vapen.

Om innehavaren av skjutvapen eller ammunition är förhindrad att ta hand om egendomen, får han överlämna vapnet eller ammunitionen till någon annan för förvaring under högst tre år åt gången, sedan detta anmälts skriftligt hos polismyndigheten. Förvaring får dock inte ske hos en person som är under arton år eller som kan antas komma att missbruka vapnet eller ammunitionen.

Den hos vilken vapnet förvaras enligt tredje stycket får inte använda vapnet, om han inte har eget tillstånd enligt 8 § att inneha ett sådant vapen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer bemyndigas att meddela särskilda föreskrifter om vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än sådana som avses i 5 § andra stycket samt sammanslutningars förvaring av ammunition. Lag (1991:1181).

27 § När det finns särskild anledning till det får en polismyndighet även i annat fall än som avses i 10, 14 eller 19 § besluta att tillstånd att inneha skjutvapen skall förenas med villkor att vapnet skall förvaras på visst sätt. Lag (1991:1181).

28 § Om ett skjutvapen ingår bland tillgångarna i dödsbo eller konkursbo, får polismyndigheten, när det finns särskild anledning, förordna att vapnet tills vidare skall förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar. Den som har hand om boets egendom är i så fall skyldig att efter särskild anmaning och inom angiven tid överlämna vapnet till den som sålunda skall förvara det. Lag (1991:1181).

28 a § Postbefordras skjutvapen skall försändelsen skickas som ESS-Brev Värde eller motsvarande lika säkert sätt, om det inte är fråga om vapen som avses i 5 § andra stycket.

Den som transporterar skjutvapen eller ammunition åt någon annan, skall vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt vapnen eller ammunitionen. Lag (1992:1302).

28 b § Den som avser att för personligt bruk föra ut skjutvapen ur Sverige till en stat, som har tillträtt den europeiska vapenkonventionen, skall före utförelsen anmäla detta till polismyndigheten, om vistelsen i den främmande staten skall vara i mer än tre månader.

Regeringen bemyndigas att föreskriva undantag från anmälningsskyldigheten för vissa typer av vapen. Lag (1991:1181).

Återkallelse av tillstånd m. m.

29 § Ett tillstånd att inneha eller införa skjutvapen får återkallas, om

1. tillståndshavaren missbrukat vapnet,
2. tillståndshavaren visat oaktsamhet med vapnet,
3. tillståndshavaren på annat sätt visat att han är olämplig att inneha vapen,
4. förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
5. det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Lag (1991:1181).

30 § Ett tillstånd att inneha ammunition får återkallas, om 1. förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, 2. tillståndshavaren har missbrukat sin ammunition, eller 3. om det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Lag (1991:1181).

31 § Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen får återkallas, om

1. tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen,
2. tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,
3. förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
4. om det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Lag (1991:1181).

32 § Om det finns risk för missbruk av ett skjutvapen eller om det är sannolikt att ett tillstånd att inneha vapnet kommer att återkallas och det finns särskilda omständigheter att omhänderta det, får en polismyndighet besluta att vapnet med tillhörande ammunition skall omhändertas. Är risken för missbruk överhängande, får en polisman även utan sådant beslut omhänderta vapnet och ammunitionen. I ett sådant fall skall polismannen skyndsamt anmäla åtgärden hos polismyndigheten, som omedelbart skall pröva om omhändertagandet skall bestå.

Vad som i första stycket sägs om polisman gäller även jakttillsynsmän som förordnats av länsstyrelsen samt personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen.

Om det finns någon som har tillstånd att inneha den omhändertagna egendomen och om tillståndet inte återkallas, skall egendomen återlämnas till innehavaren så snart det skäligen kan antas att det inte längre finns någon risk för missbruk. Detsamma gäller, om den omhändertagna egendomen får innehas utan tillstånd enligt denna lag. Lag (1992:1088).

Inlösen

33 § Skjutvapen med tillhörande ammunition skall lösas in av staten, om

1. tillstånd som medför rätt att inneha vapnet har återkallats utan att egendomen har förklarats förverkad eller är tagen i beslag,
2. vapeninnehavaren har avlidit,
3. ansökan om tillstånd till innehav av vapen som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning har avslagits,
4. domstol har funnit att vapen som innehas av någon som inte är berättigad till det, inte skall förklaras förverkat eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande. Lag (1991:1181).

34 § Vapen och ammunition skall inte lösas in enligt 33 §, om egendomen lämnas för skrotning enligt 25 a § eller överläts till någon som är berättigad att inneha den. Detta gäller under förutsättning att vapen och ammunition lämnas eller överläts inom ett år från det att vapeninnehavaren avled eller tre månader från det att beslut som avses i 33 § meddelades eller, om egendomen då var tagen i beslag, beslaget hävdes.

Vapen eller ammunition skall inte heller lösas in enligt 33 §, om ansökan om tillstånd att inneha vapnet görs inom tid som anges i första stycket. Avslås ansökningen skall egendomen lösas in, om

den inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överlåtits till någon som är berättigad att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tid som avses i första eller andra stycket, varje gång med högst sex månader. Lag (1991:1181).

35 § Skall vapen och ammunition lösas in enligt 33 §, är innehavaren skyldig att efter särskild anmaning och inom angiven tid överlämna egendomen till polismyndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns tillstånds- bevis eller annan motsvarande handling, skall även handlingen lämnas. Lag (1991:1181).

36 § För vapen och ammunition som löses in skall betalas ersättning med belopp som motsvarar egendomens marknadsvärde. Lag (1991:1181).

Ansvarsbestämmelser m. m.

37 § Till fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen

1. innehar skjutvapen utan att vara berättigad till det,
2. överlåter eller upplåter skjutvapen till den som inte är berättigad att inneha vapnet.

Är brott som anges i första stycket grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader. Lag (1993:208).

38 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. missbrukar rätten att inneha skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än han är berättigad till,
2. bryter mot 26 § fjärde stycket eller 28 a § eller mot föreskrift om förvaring av vapen som meddelats enligt 10, 14, 19 eller 27 §,
3. bryter mot förvaringsbestämmelserna i 26 § i fråga om skjutvapen och ammunition, vilka innehas av sammanslutning, huvudman för museum eller bevakningsföretag som avses i 8 §, eller i fråga om skjutvapen, som innehas av vapenhandlare,
4. innehar ammunition utan att vara berättigad till det eller inte följer anmaning enligt 35 § att överlämna ammunition,
5. överlåter ammunition till den som inte är berättigad att inneha ammunitionen,
6. driver handel med skjutvapen utan tillstånd.

Ansvar för innehav av ammunition enligt första stycket 4 skall inte ådömas i ringa fall. Lag (1991:1181).

38 a § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 22 § andra stycket eller 28 b döms till böter. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 25 a § andra stycket.

39 § Bestämmelser om ansvar för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen ([1960:418](#)) om straff för varusmuggling. Lag (1991:1181).

40 § Egendom som varit föremål för brott som anges i 37 § eller 38 § 1, 4 eller 5 skall förklaras förverkad, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat, får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad. Lag (1991:1181).

41 § Angående beslag av egendom, som kan antas vara förverkad enligt 40 §, gäller bestämmelserna om beslag i rättegångsbalken med följande avvikelse.

Av länsstyrelsen förordnade jakttillsynsmän samt personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen har samma rätt att ta egendom i beslag som tillkommer en polisman. Lag (1994:1421).

Överklagande

42 § En polismyndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut enligt 18, 29, 30 eller 31 § eller i fråga om inlösen av skjutvapen eller ammunition får överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Länsstyrelsens beslut i annat ärende än som avses i andra stycket får inte överklagas. Lag (1991:1181).

43 § Polismyndighets, länsstyrelses och kammarrätts beslut enligt denna lag skall gälla omedelbart, om inte annat förordnas.

Polismyndighets beslut om återkallelse av handelstillstånd skall dock gälla omedelbart endast i fall då så har förordnats i beslutet. Sådant förordnande får meddelas om det finns särskilda skäl. Lag (1991:1181).

Särskilda bestämmelser

44 § Denna lag äger ej tillämpning på staten.

45 § Bestämmelserna i 5 § gäller inte innehav av skjutvapen som överlämnats från staten till

1. statlig tjänsteman eller person som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten eller polisväsendet om denne är skyldig att inneha vapnet för tjänsten,

2. den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel.

Regeringen bemyndigas att föreskriva om undantag från 5 § även för innehav av skjutvapen som överlämnats från staten till sammanslutningar.

Den till vilken vapen överlämnats med stöd av första eller andra stycket är även berättigad att utan tillstånd inneha behövlig ammunition till vapnet. Lag (1994:1730).

46 § Om den som är intagen på sjukvårdsinrättning för vård av en psykisk störning innehar eller kan tänkas inneha skjutvapen och det kan antas att han inte bör inneha ett sådant vapen, skall den läkare som är ansvarig för den psykiatriska vården omedelbart anmäla förhållandet till polismyndigheten i den ort där patienten är folkbokförd. Lag (1992:1302).

47 § Polismyndighet skall föra register över tillståndspliktiga vapeninnehav och beslut enligt denna lag.

48 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om de villkor i övrigt som skall vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag. Lag (1991:1181).

Övergångsbestämmelser

1973:1176

2. Den som vid lagens ikraftträdande är berättigad att förvärva, inneha, införa eller handla med skjutvapen eller ammunition på grund av tillstånd som beviljats enligt kungörelsen (1927:338) med vissa bestämmelser angående skjutvapen och ammunition, vapenkungörelsen (1934:315) eller vapenförordningen (1949:340) skall anses ha erhållit tillstånd därtill enligt denna lag. Detta gäller också den som mottagit föreskrivet bevis om att han deklarerat innehav av vapen enligt någon av nämnda kungörelser (deklarationsbevis).

3. Skjutvapen som innehas med stöd av deklarationsbevis får utlånas endast för jakt eller övnings- eller tävlingsskjutning. - - - - -

1985:932

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1986. I fråga om överklagande av beslut som länsstyrelser har meddelat före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

1986:909

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987.

2. Innehar någon vid lagens ikraftträdande en sådan anordning som avses i 1 § tredje stycket och som enligt äldre bestämmelser fick innehas utan tillstånd men som inte får det enligt de nya bestämmelserna, får han fort- farande inneha anordningen utan tillstånd till den 1 juli 1987 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före sistnämnda tidpunkt, till dess ansökan har blivit slutligt prövad.

1986:932

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1986. I fråga om överklagande av beslut som länsstyrelser har meddelat före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

1987:1008

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

2. Innehar någon vid lagens ikraftträdande start- eller signalvapen som enligt äldre bestämmelser fick innehas utan tillstånd, får han inneha det utan tillstånd även i fortsättningen.

3. En ansökan om tillstånd att bedriva handel med start- eller signalvapen får prövas före den 1 januari 1988. Den som vid lagens ikraftträdande bedriver sådan handel får utan särskilt tillstånd fortsätta till utgången av juni 1988 att försälja start- eller signalvapen som han innehade vid ikraftträdandet.

1991:1008

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.
2. Innehar någon vid lagens ikraftträdande start- eller signalvapen som enligt äldre bestämmelser fick innehas utan tillstånd, får han inneha det utan tillstånd även i fortsättningen

1991:1181

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.
 2. I fråga om förvaring av vapen och ammunition tillämpas dock äldre bestämmelser till utgången av juni 1992.
 3. Innehar någon vid lagens ikraftträdande en vapendel som enligt äldre föreskrifter fick innehas utan tillstånd får han fortfarande inneha vapendelen utan tillstånd till utgången av juni 1992 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd slutligen har prövats.
 4. Har två eller flera personer tillstånd att inneha samma vapen som gäller vid lagens ikraftträdande får tillståndet inte återkallas därför att endast en person kan vara tillståndshavare till ett och samma vapen.
-